

stes i Fjor, blev der afholdt en Mængde Møder, og Forslaget behandledes grundigt og indgaaende, alle Sider af Forslaget blev udførligt drøftet, og der blev tilvejebragt en Mængde Oplysninger, af hvilke en Del foreligger som et særligt Bilag til det i Aar fremsatte Lovforslag. Den 6. April 1925 afgav Udvalget Betænkning. Et Flertal bestaaende af Socialdemokraterne og det radikale Venstre stillede en Række Ændringsforslag, der i meget væsentlig Grad ændrede den højtærede Indenrigsministers Forslag. Ændringsforslagene var efter Flertallets Opfattelse ikke Forbedringer af Forslaget. Det forklares bedst i den Betænkning, der blev afgivet, hvorledes Flertallet saa paa disse Ændringsforslag, og jeg skal derfor med Formandens Billigelse tillade mig at oplæse dette Afsnit af Betænkningen over Forslaget i Fjor. Den lyder saaledes: „Et Flertal har ikke nærret Ønske om at bevare kommunal Ejendomsskyld som fast Led i den kommunale Beskatning, men da det af Forhandlingerne i Udvalget hurtigt blev klart, at skulde der opnaas Enighed om Lovforslagets Gennemførelse mellem de Partier, som i Forening gennemførte Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Grundskyld til Staten, og som ved Lovforslagets første Behandling sluttede sig til Princippet om kommunal Grundskyld, maatte det ske paa et Grundlag, hvor Bestemmelsen om Nedfældning af de gamle Skatter bortfaldt, og hvor kommunal Ejendomsskyld indgik som et fast Led i den kommunale Beskatning.“ Det Forslag, den højtærede Indenrigsminister nu har forelagt, og som i Dag er til første Behandling, bygger paa disse Ændringsforslag fremsat af et Flertal i Betænkningen i Fjor, og Ministeren har ved at acceptere alle disse i Virkeligheden vist den bedste Villie til at imødekomme Ønskerne fra anden Side og har derved formentlig bidraget sit til, at det vil kunne lykkes at gennemføre Forslaget i indeværende Samling, og da jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i den Opfattelse, han saaledes har givet Udtryk for igennem Forslaget, mener jeg, det vil være formaalstjenligt, om vi for en Gangs Skyld kunde gøre første Behandling kort, for at vi saa hurtigt som muligt kan komme til Udvalgsbehandling og eventuelt Enighed om at gennemføre Forslaget.

Pinholt: Det Forslag til Lov om kommunale Ejendomsskatter, som den højtærede Indenrigsminister har forelagt i dette høje Ting i Aar, afviger jo i meget væsentlig Grad fra det Forslag om samme Emne, som

blev fremsat her i Fjor. Tanken om Nedfældning af Gammelskat er opgivet, hvorimod der nu foreslaas, at der i samtlige Kommuner skal paalignes saavel Ejendomsskyld som Grundskyld. Saaledes som Forslaget nu foreligger, slutter det sig, som det ogsaa er blevet bemærket af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Wilmann), nøje til de Ændringsforslag, som blev fremsat i Fjor Foraar af Flertallet i det Udvalg, som da var nedsat om Lovforslaget. Men det betyder tillige, som det ogsaa blev nævnt af den ærede foregaaende Taler, en Imødekommen imod det Standpunkt, som vi fra vor Side havde indtaget, og bevirker, at det bliver et betydeligt bedre Forhandlingsgrundlag end det, der var forelagt for os i Fjor.

Jeg skal ikke komme langt ind paa nogen almindelig Omtale af Spørgsmaalet om kommunale Ejendomsskatter, fordi vi jo i Fjor havde Lejlighed til at udtale os ret udførligt derom. Men jeg skal fremhæve, at Venstres Formaal her er at tilrettelægge et saa ensartet og retfærdigt Skattegrundlag som gørligt, saaledes at Kravet om lige Skat paa lige Jord; hvorom der jo synes at være en meget stor Enighed i alle Kredse, i videst muligt Omfang kan blive fyldstgjort. Men desuden maa vi fra vor Side, som tidligere, forvare os imod at medvirke til en Ejendomsbeskatning, hvorved man bliver i Stand til gennem Beskatningen at inddrage Grundværdierne for det offentlige, eller hvorved man kan tilrettelægge en saadan Beskatningsmaade, at man faktisk kommer over paa en progressiv Jordbeskatning. Dette kan nemlig ske paa forskellig Maade. Det er en Omlægning og ikke en Forøgelse af Ejendomsskatterne, som man fra vor Side tilsigter, en Omlægning, hvorved det muligst gøres at faa det retfærdigste og bedste Grundlag for Paaligningen, som vi nu kan skaffe os. Fra alle Sider er man vistnok klar over, at de gældende Regler for Paaligning af kommunale Ejendomsskatter trænger til Ændring. Alene Fradragsreglerne, som een eller to Gange tidligere er ændret, trænger til en Revision, hvis der ikke skal blive en fremtrædende Ulighed i Beskatningen. Her er det, at Venstre ligesom ved Beskatningen af den faste Ejendom til Staten vil medvirke til, at Ejendommene vurderes saaledes, at Jorden vurderes og beskattes for sig og Bygningerne for sig. Jordværdien fradrages den samlede Ejendomsværdi, og det, der bliver til Rest, bliver den saakaldte Ejendomsskyld, som jo praktisk taget dækker over Bygningsværdien. Ved en saadan